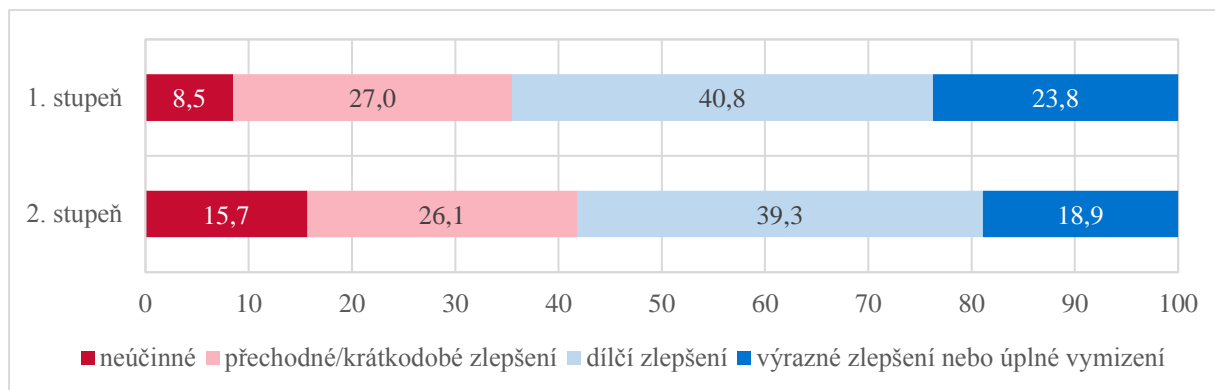

Česká školní inspekce na základě názorů ředitelů vybraných 130 základních škol zjišťovala také dopady individuálních výchovných programů na chování žáků, u nichž byl program již ukončen. Výsledky zobrazuje graf č. 4.

Graf č. 4 Dopad individuálního výchovného programu (po jeho ukončení) na chování žáka – podíl žáků (v %)

Celkově lze individuální výchovné programy vyhodnotit jako převážně úspěšné, přičemž mírně úspěšnější byly na 1. stupni. Přestože dochází ke zlepšení chování žáků, převažují spíše dílčí úspěchy – úplné vymizení problémů nebo výrazné zlepšení situace bylo zaznamenáno pouze v necelé čtvrtině případů na 1. stupni a necelé pětině případů na 2. stupni základních škol. U významného podílu případů se chování zlepšilo jen přechodně a nezanedbatelný podíl individuálních výchovných programů byl neúčinný.

Někteří ředitelé uvádějí, že aplikaci individuálních výchovných programů se zvýšila objasněnost příčin kázeňských přestupků a zlepšilo se následné přijetí kázeňského opatření jak u žáků, tak u jejich zákonných zástupců.

Tabulka č. 7 Překážky bránící úspěšnějšímu naplňování individuálních výchovných programů – podíl škol (v %)

Překážky	Podíl
Přístup žáka	76,6
Přístup rodiny	76,6
Přístup školy / absence kompetencí pedagogického pracovníka školy, který s individuálním výchovným programem pracoval	7,0
Nevhodně/neúčinně nastavený individuální výchovný program	6,3
Jiné	3,9
Žádné z uvedených – úspěšnému naplňování nic nebrání	6,3

Přítomnost překážek bránících úspěšnějšímu naplňování individuálních výchovných programů vnímala většina škol (93,8 %). Podle ředitelů brání úspěšnějšímu naplňování individuálních výchovných programů nejčastěji přístup žáka a rodiny (příklady problematických oblastí ze strany zákonných zástupců byly nastíněny v tabulce č. 6). Překážky na straně školy (ať už na straně pedagogického pracovníka nebo nastavení individuálního výchovného programu) připouští pouze malý podíl škol.

Součástí individuálního výchovného programu jsou také opatření, která budou naplněna, pokud nedojde k odstranění rizikového chování – např. kázeňská opatření nebo postoupení případu další straně. Podle sdělení ředitelů musela většina škol (88,9 %) k navrhovaným opatřením definovaným v individuálním výchovném programu přistoupit. Celkově se to týkalo 60,7 % případů. U necelé čtvrtiny žáků musely být individuální výchovné programy opakovány – tuto